

EKONOMSKA KRIZA I MLADI

Iuni, 19 iulie 2010

{xtypo_quote}Na televiziji, na radiju, na intervjujima, u obiteljima, u društvu –kriza-kriza je postala najspominjanija rije posvuda.{/xtypo_quote}

Svi smo u krizi: vremenskoj, ekonomskoj, društvenoj itd. Namjeravamo se ubudu e pozabaviti raznim vrstama krize no za po etak emo se kratko osvrnuti na onu krizu koja nas trenutno sve poga a. A to je ekomska kriza.

Koj god društvenoj kategoriji da pripadamo, zna i bilo da smo zaposlenici, ili u mirovini (penzioneri) – kriza nas poga a. Oduzima se od pla a, mirovina i raznih primanja (za odgoj djeteta, socijalnih primanja) i dr. Ili, najnovije, porast e porez, na ak 24 %. Što je, obzirom na ionako skromna primanja i pla e, dosta veliki iznos.

No kriza poga a pogotovo mlade. Zna i onu kategoriju koja se tek sprema zakora iti u svijet odraslih. Tu mislimo na one koji su završili srednju školu, neku zanatsku školu ili fakultet. Traženje radnoga mjesta je postalo kao dobitak na lutriji.

Radnih mjesta ne samo da nema nego se i ona postoje a ukidaju. Postali smo društvo koje samo troši, konzumisti ko, a ne proizvodi. Stoga ne treba uditi da ve ina mladih odlazi izvan naše zemlje – trbuhom za kruhom! lako ni vani, ruku na srce, situacija nije više toliko obe avaju a. Može se na i posao koji doma e autohtono stanovništvo bilo da ne želi raditi, bilo ne po cijeni po kojoj rade auslanderi – odnosno oni koji dolaze iz zemlja jugoisto ne Europe!. I što onda?

Studirati, nakupiti nekoliko diploma, i onda krenuti put Austrije, Njema ke, Francuske ili neke druge zemlje? Tražiti u vlastitoj državi? Danas nije lako odgovoriti na to pitanje, a još teže riješiti tu dilemu. Više nikoga ne ude vijesti o masovnom odlasku lije nika, inženjera, profesora na Zapad, na bolje pla ena radna mjesta. Nažalost ovdje nisu dovoljno cijenjeni ni pla eni. Zapravo, nemaju primanja za dostojan život, za ono najosnovnije. A kamoli za kupiti stan ili ku u. Rijetki su oni, skoro i da ne postoje, koji se mogu pohvaliti dobrom pla om dovoljnom za normalan život. A poboljšanja na vidiku ... baš i nema!

Kakve su perspektive za mlade ljudi? Kamo nakon kolovanja? Hoće li kriza uskoro završiti ili ovo je tek pravi po etak? Pitanja su to na koja, nažalost, ne može nitko odgovoriti. Ili bar ne onako kako bismo mi voljeli uti. O kriziemo raspravljati i u budućim lancima. Jer u povijesti ima primjera kako se iz krize izvući. Radom, disciplinom i umjerenom potrošnjom. Treba se ugledati na Njemce koji su se uspjeli izdrijeti i nakon Drugog svjetskog rata radom i disciplinom.

Ostaje nam nada u bolje sutra. Maria Lacchici